

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncdi@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA Nr. 45 din 14. 01. 2008.

Dosar nr.: 325/2007

Petiția nr.: 6403 din data 20.06. 2007

Petent: R S

Obiect: Tratatament diferențiat al beneficiarilor Legii nr. 189/2000 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice, ori deportate.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.2. Numele, domiciliul sau reședința pârâtului

I.2.1. R S cu domiciliul în

I.2.2. Numele și sediul reclamatului.

. Prevederile Legii nr. 189/2000 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice, ori deportate.

Direcția de muncă, solidaritate socială și familie Timiș, cu sediul în Timișoara .

I.3. Procedura de citare

Au fost emise citațiile nr.8579-8581 pentru data de 06.09.2007.

În temeiul actelor aflate la dosar Colegiul Director constată că sunt îndeplinite procedurile de citare față de părți.

La data stabilită pentru citare nu s-a fost prezent nici una dintre părți.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților (audieri)

A. Petenta sesizează consiliul referitor la următoarele aspecte:

1. Legea nr. 189/2000 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice, ori deportate, conține prevederi discriminatorii cu referire la situația sa, comparativ cu cele două surori.
2. Prin legea în cauză au fost stabilite categoriile de beneficiari care au suferit persecuții din motive etnice , în perioada 06 sept. 1940-06 martie 1945.
3. Petenta, împreună cu cele două surori , este moștenitoare a părinților G T și F , cărora, ca urmare a aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria din 1940, li s-au trecut în proprietatea statului bulgar bunurile proprii.
4. Surorile petentei beneficiază de cîte 240 ron pensie suplimentară și de alte facilități, pe cînd dînsa nu beneficiază. Motivul invocat de autorități „s-a născut în anul 1949” este perceput de către petentă ca fiind discriminator și revoltător pentru că are ca efect ecluderea unui dintre frați, în cazul de față petenta, de la beneficiul unei prevederi legale.
5. Absurditatea prevederilor referitoare la situația sa ,comparativ cu o ipotetică situație în care soțul uneia dintre cele două surori ale sale ar

beneficia de drepturile pe care le are sora sa în caz de deces, este și mai relevantă pentru că, între soțul supraviețuitor și părinții săi, nu există nici o relație de rudenie iar petenta, pentru că s-a născut mai târziu, deși copil natural, nu beneficiază de aceleași drepturi ca soțul supraviețuitor al surorii sale.

B. Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, prin adresa nr. 7940/20.08.2007 și 9415/06.09.2007, a precizat următoarele:

1. Conform prevederilor cuprinse în Legea nr.189/2000 pentru aprobarea OUG nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-Lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 06 martie 1945, precum și persoanelor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, coroborate cu art. 654 din Codul civil, de prevederile legii beneficiază și copiii concepuți înainte de strămutare sau în timpul strămutării și născuți după strămutarea părinților.

2. Persoanele care au desfășurat activități încadrate în condiții deosebite de muncă beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare.

3. Petenta poate beneficia de compensații pentru bunurile deținute în proprietate, în calitate de succesoare a părinților dar nu poate beneficia de drepturile specifice decretului lege, pentru că nu se află într-o situație identică cu cea a surorilor sale.

4. Persoanele interesate pot face contestație, împotriva hotărârii comisiei de aplicare a legii, la instanța de contencios administrativ.

C. Direcția de muncă, solidaritate socială și familie Timiș, prin adresa nr. 9282/04.09.2007, a precizat:

1. Petenta beneficiază de compensații privind casa și anexele precum și de terenuri și recolte, în calitate de succesoare legală a părinților.

2. Fiind născută în anul 1949 petenta nu poate beneficia de drepturile prevăzute de Legea nr. 189/2000.

III. Motivele de fapt și de drept

În drept, analizând susținerile părților și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care**

tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Reținând definiția discriminării, Colegiul Director are în vedere că pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că, în opinia petentei, aspectele sesizate se concretizează prin diferențierea legală și aplicativă referitoare la situația sa, comparativ cu cele două surori ale sale, sau cu cea a soțului supraviețuitor al uneia dintre surori.

Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în

domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

Raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, astfel cum este reglementată în art.2 alin1 din O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul Director reține, din înscrisurile și probele anexate la dosar, că petenta dorește aplicarea aceluiași regim juridic ca și cel aplicat surorilor sale.

Cu privire la acest aspect, măsurile adoptate de legiuitorul român privind condițiile de stabilire a drepturilor și modalităților de acordare a acestora persoanelor aflate sub incidența Decretului Lege nr. 118/1990, reprezintă opțiunea acestuia ca unul dintre drepturile fundamentale ale statului de drept.

Colegiul Director reține că, potrivit art. 1 lit.c) din Legea nr.189/2000 pentru aprobarea OUG nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-Lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 06 martie 1945, precum și persoanelor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, legiuitorul a circumscris aria persoanelor îndreptățite la beneficiul legii .

Coroborat dispozițiilor de mai sus și înscrisurilor aflate la dosar, Colegiul Director constată că, în fapt, aspectele sesizate nu îmbracă forma unor acte/fapte de discriminare.

Față de incidența art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată, nu se poate reține plasare petentei, în raport de comparabilitate cu surorile sale. Justificarea obiectivă a acordării drepturilor și facilităților legale persoanelor deportate în străinătate este dată de scopul legitim al acestor drepturi care este în strânsă corelație cu suferințele la care au fost supuși tocmai cei deportați. Ori, din acest punc de vedere, petenta nu se află în situație comparabilă cu cea a surorilor sale.

Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga în drepturi sau atribuții altor instituții sau autorități publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

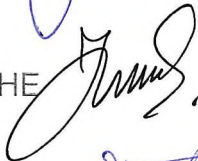
COMȘA CORINA NICOLETA

HALLER ISTVAN

IONIȚĂ GHEORGHE

PANFILE ANAMARIA

TRUINEA ROXANA PAULA

Data redactării 24.01. 2008.

